

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΛΑΛΟΙ»

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΓΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Τον Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738, E-mail : agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΜΑΪΟΥ 2019 Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Των αγίων μυροφόρων Γυναικών, έτι δε Ιωσήφ Του εξ Αριμα-
θαίας και Του νυκτερινού μαθητού Νικοδήμου».
Επιφανίου επισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου, Γερμανού Κων-
σταντινουπόλεως, Θεοδώρου οσίου Του εν Κυθήροις.

Έτος 12^ο Τεύχος 526

Η μειοψηφία

(Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Καστορίας κ.κ. Σεραφεΐμ)

Η Τρίτη Κυριακή του Πεντηκοσταρίου, που στη γλώσσα της Εκκλησίας μας ονομάζεται Κυριακή των Μυροφόρων, μας μεταφέρει στο κλίμα της Αγίας και Μεγάλης Παρασκευής. Μας παρουσιάζει τα πρόσωπα των κρυφών μαθητών του Χριστού, Ιωσήφ του από Αριμαθαίας και Νικοδήμου ευσχήμονος βουλευτού, καθώς και των Αγίων Μυροφόρων γυναικών. Ποιο ήταν το χαρακτηριστικό τους γνώρισμα; Η μειοψηφία. Τους θαυμάζουμε για την τόλμη και την ανδρεία, για την ευαισθησία και την αφοσίωση, για την πιστότητα και τη συνέπεια, αλλά και την ακλόνητη αγάπη τους στο πρόσωπο του Χριστού. Τους θαυμάζουμε, ακόμη, για την μειοψηφία τους.

Μειοψηφεί ο Νικόδημος, όταν το ιουδαϊκό συνέδριο επιχειρεί να καταδικάσει χωρίς απολογία τον Σωτήρα Χριστό. Έχει τη δύναμη μέσα στο συνέδριο, που αποτελείτο από τους πιο φανατικούς Φαρισαίους, να υψώσει το ανάστημά του και να υπερασπισθεί τον Δίκαιο. Γι' αυτό και ζητά να μην κρίνουν κάποιον αναπολόγητο: «μη ο νόμος ημών κρίνει τον άνθρωπον, εάν μη ακούση παρ' αυτού πρότερον και γνω τι ποιεί;». Τον θαυμάζουμε ακόμη και για τη μειοψηφία της μαθητείας. Έρχεται μόνος του «εν καιρώ νυκτός» για να ακούσει από το στόμα του Ιησού Χριστού ρήματα ζωής αιωνίου και να αναγεννηθεί άνω-

θεν, σύμφωνα με το λόγο του Χριστού «εάν μη τις γεννηθή άνωθεν, ου δύναται ιδείν την βασιλείαν του Θεού». Γι' αυτό ο Ιερός Ευαγγελιστής Ιωάννης αναφέρει χαρακτηριστικά: «ούτος ήλθε προς αυτόν νυκτός και είπεν αυτώ· ραββί, οίδαμεν ότι από Θεού ελήλυθας διδάσκαλος· ουδείς γαρ ταύτα τα σημεία δύναται ποιείν α συ ποιείς, εάν μη η ο Θεός μετ' αυτού».

Η μειοψηφία φαίνεται συγχρόνως και στο πρόσωπο του Ιωσήφ του ευσχήμονος βουλευτού. Όχι μόνο στα λόγια, αλλά κυρίως στην πράξη. Όταν ο Χριστός ήταν το κόκκινο πανί για την εβραϊκή ηγεσία, αλλά και τους Ρωμαίους κυριάρχους, όταν καταδικάσθηκε ως υπονομευτής της κρατούσης τάξεως και μάλιστα θανατώθηκε ως κακούργος εν μέσω δύο ληστών, ποιός είχε το σθένος και την τόλμη, την ημέρα εκείνη, να εμφανισθεί ως μαθητής Του; Και όμως. Τα δύο πρόσωπα αυτά, ο Νικόδημος και ο Ιωσήφ, τολμούν να εμφανισθούν ως πρόσωπα του περιβάλλοντος Εκείνου, ο Οποίος ήταν κρεμασμένος στο ξύλο του Σταυρού, όταν οι Μαθητές Του Τον εγκατέλειψαν και τράπηκαν σε φυγή, όταν ο θερμόαιμος Πέτρος Τον αρνήθηκε μπροστά σε μία παιδίσκη και μάλιστα όχι θρασεία κατά την έκφραση του Ιερού Χρυσοστόμου, όταν ο απογοητευμένος Ιούδας Τον πρόδωσε, τότε εκείνοι τολμούν να ζητήσουν από τον Ρωμαίο ηγεμόνα να ενταφιάσουν το σώμα Του. Και την εξήγηση σχετικά με τον Ιωσήφ, μας την δίδει ο Ιερός Ευαγγελιστής: «ος και αυτός ην προσδεχόμενος την βασιλείαν του Θεού», «ων μαθητής του Ιησού». Ήταν δηλαδή ένα πρόσωπο που πίστευε στον ερχομό της Βασιλείας του Θεού.

Την μειοψηφία την βλέπουμε και στα πρόσωπα των Μυροφόρων γυναικών. Ξεπερνούν τις φοβίες και τις δειλίες, ακόμη και την ασθένεια του γυναικείου φύλου τους, γεμάτες από την αρετή της ανδρείας που κατά τους Πατέρες είναι η γενναιότητα της ψυχής, φθάνουν τις τραγικές ώρες του σταυρικού πάθους στον εράσμιο Νυμφίο της ψυχής τους. Λίγα πρόσωπα. Πάλι μειοψηφία. «Ειστήκεισαν δέ παρά τω σταυρώ του Ιησού η μήτηρ αυτού και η αδελφή της μητρός αυτού, Μαρία η του Κλωπά και Μαρία η Μαγδαληνή». Η ίδια μειοψηφία συνεχίζει τη ζωντανή παρουσία της και «τη μιά των σαββάτων». Ο Ευαγγελιστής Μάρκος είναι αποκαλυπτικός, καθώς και οι υπόλοιποι Ευαγγελιστές: «Και διαγενομένου του σαββάτου Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η του Ιακώβου και Σαλώμη ηγόρασαν αρώματα ίνα ελθούσαι αλείψωσιν αυτόν».

Αυτή η θαυμαστή μειοψηφία γίνεται σήμερα για τον καθένα μας πρότυπο ανδρείας, ψυχικής δυνάμεως και θάρρους, μαρτυρία και ομολογία της πίστεώς μας στο πρόσωπο του Σωτήρος Χριστού. Η μειοψηφία αυτή μας υπενθυμίζει πως στο δύσκολο αγώνα της ζωής και στη λογική του κόσμου δεν έχει καμμία σημασία η ποσότητα, αλλά κυρίως η ποιότητα. Όταν κάποιος έχει μέσα στην καρδιά του ζωντανή την παρουσία του Θεού, όταν διακατέχεται από θερμή πίστη και αγάπη στο πρόσωπό Του, τότε οπλίζεται με την ενέργεια της θείας χάριτος και φθάνει ακόμη και στη θυσία. Τότε η μικρά ζύμη, σύμφωνα με τον Απόστολο Παύλο, ζυμώνει όλο φύραμα· «μικρά ζύμη όλον το φύραμα ζυμοί».

Τί ήταν οι Απόστολοι; Μικρά ζύμη. Λίγοι αριθμητικά. Ζύμωσαν όμως όλο τον κόσμο με τη ζύμη του Ευαγγελίου. Λίγοι άνθρωποι άλλαξαν το φύραμα όλης της κοινωνίας. Γι' αυτό και δεν πρέπει να μας φοβίζουν ούτε οι διωγμοί, ούτε οι συκοφαντίες, ούτε εκείνοι που δεν πιστεύουν στο Ευαγγέλιο, γιατί το σκάφος της Εκκλησίας, όσο κι αν κλονίζεται, ποτέ δεν καταποντίζεται, αλλά πάντοτε νικά: «Πολλά τα κύματα και χαλεπόν το κλυδώνιον· ... Μαινέσθω η θάλασσα, πέτρων διαλύσαι ου δύναται». Ας γίνει, ακόμη, βιωματική μας πεποίθηση ότι «ουδέν Εκκλησίας δυνατώτερον... Η Εκκλησία ουρανού ισχυροτέρα ... Πόσοι τύρανοι ηθέλησαν περιγενέσθαι της Εκκλησίας; ... Πού οι πολεμήσαντες; Σεσίγηνται καί λήθη παραδέδονται. Πού δε η Εκκλησία; Υπέρ τον ήλιον λάμπει. Τα εκείνων έσβεσται, τα ταύτης αθάνατα».

*Η μειοψηφία νίκησε.
Νίκησε ο Χριστός και «ζωή πολιτεύεται»¹¹.
Θα είμαστε με την μειοψηφία, δηλαδή με το Χριστό;
Είναι ένα ερώτημα για τον καθένα μας.
Χριστός Ανέστη!
Αληθώς Ανέστη!*

Κυριακή των Μυροφόρων

(του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας κ.κ. Παντελήμονος)

Κυριακή των Μυροφόρων σήμερα, αδελφοί μου, μετά την Κυριακή του Θωμά ή Αντίπασχα, και δικαιολογημένα, διότι οι μυροφόρες γυναίκες είναι οι πρώτες αψευδείς μάρτυρες της Αναστάσεως του Κυρίου μας, αφού αυτές πήγαν «λίαν πρωί της μιας των σαββάτων» στο μνημείο του Χριστού, το βρήκαν κενό, άκουσαν από τον άγγελο το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως, είδαν τον Αναστάντα Κύριο και πήραν εντολή να μεταφέρουν το αναστάσιμο μήνυμα και στους αποστόλους. Μαζί με τις μάρτυρες της Αναστάσεως, τις Μυροφόρες, εορτάζουμε και τους μάρτυρες τα Ταφής του Χριστού, τον Ιωσήφ και τον Νικόδημο, οι οποίοι ζήτησαν το Άγιο Σώμα του Χριστού από τον Πιλάτο, και το ενταφίασαν σε δικό τους μνημείο.

Γράφει ο Φίλων ο Ιουδαίος : «για ποιο λόγο όλες οι αρετές είναι γένους θηλυκού, η πίστη, η ελπίδα, η αγάπη, η ανδρεία και οι υπόλοιπες ; Διότι για την απόκτηση των αρετών είναι προθυμότερες οι γυναίκες από τους άνδρες». Η σημερινή όμως εορτή αποδεικνύει ότι και οι άνδρες και μάλιστα οι ευσχήμονες βουλευτές Νικόδημος και Ιωσήφ, διέθεταν τόλμη και αγάπη σαν αυτή των γυναικών.

Πράγματι και οι Μυροφόρες και οι δύο Βουλευτές είχαν περισσή τόλμη και αγάπη. Οι γυναίκες ακολουθούσαν τον Χριστό στην επίγεια δράση του και τον διακονούσαν με δικά τους έξοδα, σημειώνει ο Ευαγγελιστής. Βυθισμένες στον πόνο και το δάκρυ συνόδευσαν τον Χριστό στον Γολγοθά και του παραστάθηκαν μόνο αυτές, ώστε να αναπαύει το πονεμένο βλέμμα του ο Εσταυρωμένος στην αγάπη τους. Και μετά την ταφή Του και πάλι η αγάπη τους αγρυπνεί. «Λίαν πρωί» ξεκινούν για το μνημείο για να προσφέρουν τα μύρα της καρδιάς τους.

Η πραγματική αγάπη έχει συνακόλουθή της την τόλμη. Τολμούν να ακολουθούν τον Χριστό δημόσια, όντας γυναίκες, τολμούν να βρίσκονται μεταξύ των σταυρωτών, μόνες αυτές οδυρόμενες, τολμούν να τον ενταφιάσουν. Τολμούν να κυκλοφορήσουν νύχτα παρά τις συνήθειες των γυναικών, τολμούν να αντιμετωπίσουν τη ρωμαϊκή κουστωδία, που φύλαγε τον Τάφο, τολμούν και τον λίθο να αποκυλίσουν, αρκεί να δείξουν την αγάπη στον Μεγάλο Νεκρό.

Αλλά και οι βουλευτές Ιωσήφ και Νικόδημος δεν υστερούσαν στην αγάπη και την τόλμη. Διαθέτουν και οι άνδρες αποθέματα αληθινής αγάπης και στοργής, αλλά δεν έχουν τον τρόπο να τη δείξουν, όπως οι γυναίκες. Την κρύβουν προσεκτικά, αλλά την αποκαλύπτουν εξαιρετικά τολμώντας πράξεις αγάπης. Ο Νικόδημος επισκέφθηκε κρυφά τον Χριστό «νυκτός», άκουσε την υψηλή διδασκαλία του και πίστευσε. Έπειτα, μέσα στη συναγωγή,

υποστήριξε έμμεσα τον Χριστό, συμβουλεύοντας να μην βγάσουν βιαστικά συμπεράσματα εναντίον Του. «Αν δεν είναι από Θεού, θα καταρρεύσει σαν άνθρωπος».

Πάντως το γεγονός ότι μετά τον θάνατο του Χριστού τολμούν και οι δύο να παρουσιάσουν στον Πιλάτο και να ζητήσουν το σώμα του Χριστού αποδεικνύει και τη βαθιά αγάπη τους στον Χριστό και την ανεπανάληπτη τόλμη τους μέσα στο εχθρικό κλίμα που επικρατούσε κατά του Χριστού.

Εκείνοι οι μακάριοι άνδρες και γυναίκες αγάπησαν τον Χριστό, τόλμησαν να φανερώσουν την αγάπη τους και πλήρωσαν το τίμημά της με διάφορα μαρτύρια . Γι' αυτό η Εκκλησία μας τους τιμά σήμερα .

Εμείς οι χριστιανοί αγαπούμε τον Χριστό ; «Εί τις ου φιλεί τον Κύριον Ιησούν Χριστόν ήτω ανάθεμα». Όποιος δεν αγαπά τον Κύριο Ιησού Χριστό να είναι αναθεματισμένος, χωρισμένος από το σώμα της Εκκλησίας, λέγει ο απόστολος Παύλος .

Η αγάπη τροφοδοτεί τη ζωή, συγκρατεί τον άνθρωπο στη ζωή. Αν για ένα μόνο λεπτό συνειδητοποιήσει ο άνθρωπος ότι δεν τον αγαπάει κανείς θα αυτοκτονήσει, λέγει κάποιος φιλόσοφος .

Και είναι αλήθεια όλοι αγαπούμε και όλοι θέλουμε να μας αγαπούν. Αγαπούμε τη μητέρα μας, τον πατέρα μας, τα αδέρφια μας, τους συγγενείς, τους φίλους, τα παιδιά μας, τους συζύγους μας και όποιους άλλους επιλέξαμε από τον περίγυρό μας . Το ίδιο νιώθουμε ότι αγαπιόμαστε από τους άλλους . Και έχουμε τη δυνατότητα να εκφράζουμε τα συναισθήματα της αγάπης καθώς μας, τα αδέρφια μας, τους συγγενείς, τους φίλους, τα παιδιά μας, τους συζύγους μας και όποιους άλλους επιλέξαμε από τον περίγυρό μας . Και έχουμε τη δυνατότητα να εκφράζουμε τα συναισθήματα της αγάπης καθώς ως άνθρωποι και βλέπουμε και είμαστε κοντά-κοντά . Όμως αγαπούμε τον Χριστό ; Αν η αγάπη προς τους ανθρώπους τροφοδοτεί την επίγεια ζωή, η αγάπη για τον Θεό και από τον Θεό για μας συνιστά την Αιώνιο Ζωή, τροφοδοτεί τον Παράδεισο.

Αγαπούμε τον Χριστό ; Όποιος δεν αγαπά τον Χριστό είναι αποκομμένος, λέγει ο απόστολος . Τον αγαπούμε, αλλά ίσως αναρωτιόμαστε πώς να το δείξουμε.

Πολλοί τρόποι υπάρχουν να αποδείξουμε ότι αγαπούμε τον Χριστό. «Αν με αγαπάτε», λέγει ο ίδιος ο Κύριος, «θα τηρήσετε τους λόγους μου». Πρώτα-πρώτα νιώθουμε ευχαρίστηση και χαρά μελετώντας τα λόγια του Χριστού; Είναι γλυκά τα λόγια του σαν το μέλι στον λάρυγγά μας ; Αυτό είναι απόδειξη ότι τον αγαπούμε. Και ακόμη, η εφαρμογή των λόγων του είναι η τρανώτερη απόδειξη της αγάπης μας . Θέλετε και άλλη απόδειξη ; Λαχταρούμε την ώρα της προσευχής και της συνομιλίας μαζί με τον Χριστό, όπως μας συμβαίνει με τα αγαπημένα μας πρόσωπα, ποθούμε να ευρισκόμαστε στον Οίκο Του, στον Ναό Του, όπου μας περιμένει στοργικά ; Προσέχουμε τη ζωή μας, για να μην Τον σταυρώνουμε με τις αμαρτίες και τις αταξίες μας ; Αλλά και τους συνανθρώπους μας αν αγαπούμε, τον Χριστό αγαπούμε. Γιατί, λέγει, αν ισχυρίζεστε ότι αγαπάτε τον Θεό, αλλά μισείτε τον συνάνθρωπό σας, είστε ψεύτες . Η αγάπη στον πλησίον και στον ελάχιστο αδελφό στον Θεό μεταβαίνει .

Πολλά θα είχαμε να πούμε ακόμη για την αγάπη. Να ελέγξει ο καθένας τον εαυτό του, αν αγαπάει τον Χριστό, τον Σωτήρα και Λυτρωτή του, και τότε θα βρει και την τόλμη να εφαρμόσει στη ζωή του τον νόμο Του. Γιατί η χριστιανική ζωή χρειάζεται τόλμη. Να προσευχόμαστε ιδιαίτερα να γεμίσει ο Θεός την καρδιά μας, από την αγνή και αγία αγάπη του δια πρεσβειών των Μυροφόρων και των αγίων Ιωσήφ και Νικοδήμου και για να αξιωθούμε μετά την επίγειο ζωή μας να συναντήσουμε τον αγαπώμενο Κύριο και για να τον απολαύσουμε στον παράδεισο. Γιατί, αδελφοί μου, όποιος δεν αγάπησε τον Χριστό από αυτή τη ζωή, δεν θα τον δει ποτέ .

